

Ἡ κόρη, ἀφοῦ δέχτηκε τὰ δεκατισμένα δῶρα, παράγγειλε στὸ βασιλόπουλο μὲ τοὺς θύλους δούλους :

« Ἔξη μήνους σέρν » δ χρόνος καὶ μισὸ ήταν τὸ φεγγάρι, καὶ τῆς γίδας τὸ τομάρι ὡς τὴν μέση γιομισμένο. Κι' ἐκεῖνος ποῦ σέρνει τὴν αὐγὴν καὶ φέρνει τὴν ἡμέραν, οὕτε ἥταν οὕτε φάνη. « Ουμως, ἄν ἀγαπᾶς τὴν πέρδικα, μὴ δέρης τοὺς κοράκους ».

Αὗτὰ τὰ λόγια ἔφεραν στὸ βασιλόπουλο οἱ δοῦλοι χωρίς νὰ εἰποῦν τὸ τελευταῖο « διμως ἀν ἀγαπᾶς τὴν πέρδικα..... » γιατὶ τὸ ξέχασαν.

Τότες τὸ βασιλόπουλο πήρε νὰ δείρῃ τοὺς δούλους· καὶ ὅταν ἥταν ἔτοιμος, ἐκεῖνοι θυμήθηκαν καὶ τὸν τελευταῖο λόγο. Κι' ἔτσι, γιὰ χάρι τῆς ἥλιογέννητης καὶ γνωστικιᾶς φτωχούλας, γλύτωσαν οἱ δοῦλοι — οἱ κοράκοι — τὸ ξῦλο.

Τέτοιους κοράκους ἔχουν πάντοτε, παιδιά μου, οἱ βασιληάδες γιὰ τέξ ὑπηρεσίες τους ἀπὸ τὸν καιρὸν ἐκεῖνο ἀκόμα.

I. K. ΒΟΥΛΟΔΗΜΟΣ

ΜΙΚΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

1

ΜΕ τέτοια βαρυχειμωνιά,
τριαντάφυλλο χαριτωμένο,
ποῦ ηὗρες τόση μυρωδιά;
— Ἐκείνη μ' ἔχει φιλήμένο.

2

Ἄρχόντισσα περήφανη
σκλάβα, βαρειὰ ἀρρωστη, γιατρεύει.
Στῆθος μὲ σιηθος πιάνεται
καὶ τὴν γλυτώνει ἀπ' τὸ Χάρο.
Κι' δ Ῥάρος, σὰν ἐπάλεναν,
τὴν ἐκαμάρωσε καὶ λέει:
— Ἀπὸ μιὰ σκλάβα, πιὸ καλὰ
τέτοιαν ἀρχόντισσα νὰ πάρω.

IΩ. ΜΑΡΑΝΟΣ